

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 2009

N:o 299—304

SISÄLLYS

N:o		Sivu
299	Laki eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta ...	3221
300	Laki vaalilain muuttamisesta	3227
301	Laki maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta	3231
302	Valtioneuvoston asetus maatalan asunto-olojen parantamisen tukemisesta	3233
303	Valtioneuvoston asetus maatalouden investointituen kohdentamisesta vuonna 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	3235
304	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vuoden 2008 tulvavahinkokorvausten maksamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta	3236

N:o 299

Laki

eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Veronhuojennus

Suomessa yleisesti verovelvollinen asuntojen vuokraustoimintaa harjoittava osakeyhtiö vapautetaan suorittamasta tuloveroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Verovapauden myöntämisen edellytykset

Tämän lain mukainen verovapaus myönnetään hakemuksesta 1 §:ssä tarkoitetulle yhtiölle, jos:

1) yhtiö ei harjoita muuta kuin omistamiensa ja osakeomistuksen perusteella hallitsemiensa tilojen vuokraustoimintaa, siihen kohdistuvaa tavanomaista isännöinti- ja kunnossapitotoimintaa, rakennuttamistoimintaa omaan lukuunsa sekä näiden edellyttämää varainhallintaa;

2) yhtiön taseen mukaisista varoista edelli-

sen verovuoden päättyessä vähintään 80 prosenttia muodostuu pääasiassa vakituksessa asuinkäytössä olevista kiinteistöistä, asunto-osakeyhtiön osakkeista tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavista osakkeista sellaisessa muussa keskinäisessä kiinteistöosakeyhtiössä, joka harjoittaa yksinomaan kiinteistön ja sillä olevien rakennusten omistamista ja hallintaa;

3) yhtiö ei omista 1 kohdassa tarkoitetun toimintansa edellyttämien varojen sekä kiinteistörahastolain (1173/1997) 15 §:n 2 momentin 3—6 kohdassa tarkoitettujen sijoitusvarojen lisäksi muita varoja;

4) yhtiön 18 §:n 2 momentissa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen tai, jos yhtiön ei ole laadittava konsernitilinpäätöstä, yhtiön tilinpäätöksen mukaisen vieraan pääoman määrä ei ylitä 80 prosenttia taseen loppusummasta;

5) yksittäisen osakkaan omistusosuus yhtiön osakepääomasta on vähemmän kuin kymmenen prosenttia yhtiön osakepääomasta; ja

HE 177/2008
VaVM 3/2009
EV 26/2009

6) yhtiöön sovelletaan kiinteistörahastolakkia.

Kiinteistön katsotaan olevan pääasiassa asuinkäytössä, jos sillä olevien rakennusten yhteenlasketusta huoneistoalasta vähintään 50 prosenttia on asuinhuoneistoja. Asemakaavassa asuntotontiksi määrätyn rakentamattoman tontin katsotaan samoin olevan pääasiassa asuinkäytössä.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään asunto-osakeyhtiöstä ja keskinäisestä kiinteistöosakeyhtiöstä, sovelletaan myös toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitseviin niihin rinnastettaviin yhtiöihin ja yhteisiin.

3 §

Verovapauden alkaminen ja päättyminen

Verovapaus alkaa hakemuksen tekemistä seuraavan verovuoden alusta.

Verovapaus alkaa yhtiön vaatimuksesta sen verovuoden alusta, jonka aikana hakemus on tehty, jos:

1) verovapauden myöntämisen edellytykset ovat täyttyneet hakemuksen tekemistä edeltävän verovuoden lopussa; taikka

2) yhtiö on perustettu tässä laissa tarkoitettuna toiminnan harjoittamista varten tai on syntynyt jakautumisen tai sulautumisen seurauksena sinä verovuonna, jona hakemus on tehty, ja jos verovapauden edellytykset täyttyvät sen verovuoden lopussa, jonka aikana hakemus on tehty.

Verovapaus päättyy sen verovuoden lopussa, jonka aikana verovapauden peruuttamista koskeva päätös on tehty. Jos peruuttamista koskevan päätöksen tekeminen on viivästynyt sen johdosta, että yhtiö ei ole täyttänyt sille asetettua ilmoittamisvelvollisuutta, verovapaus päättyy sen vuoden lopussa, jonka aikana peruste verovapauden peruuttamiselle on syntynyt.

Jos 15 §:n 1 momentissa säädetty verovapauden voimassaolon edellytykset eivät täyty verovapausajan ensimmäisenä verovuonna tai jos verovapaus on myönnetty yhtiön antamien virheellisten tietojen perusteella, verovapaus peruutetaan takautuvasti mainitun vuoden alusta.

4 §

Vuokraustoimintaa harjoittaneen yhtiön siirtyminen verovapauden piiriin

Vuokraustoimintaa harjoittaneen yhtiön siirtyessä verovapauden piiriin sen varojen todennäköinen luovutushinta luetaan yhtiön verovapauden alkamista edeltävän verovuoden veronalaiseksi tuloksi. Varojen hankintamenona verovapauden alkaessa pidetään tuloksi luettua luovutushintaa.

Yhtiöllä oleva asuintalovarauksesta verotuksessa annetussa laissa (846/1986) tarkoitettuna asuintalovaruksen sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 43 §:n 2 momentissa tarkoitettuna toimitilan jälleenhankintavaruksen määrä luetaan myös yhtiön verovapauden alkamista edeltävän verovuoden tuloksi.

Yhtiön vaatimuksesta yhtiölle verovapauden alkamista edeltävältä verovuodelta maksettavaksi määrätystä verosta maksuunpannaan kolmen seuraavan verovuoden aikana yhtä suurina vuotuisina erinä määrä, joka vastaa yhteisöverokantaa vastaavaa osaa yhtiön varojen todennäköisen luovutushinnan ja verotuksessa poistamatta olevan hankintamenoerotuksesta sekä 2 momentin nojalla tuloksi luetusta määrästä.

5 §

Verovapausaikana tehtävät laskennalliset poistot

Yhtiön käyttöomaisuushyödykkeiden hankintamenoista tehdään verovapausaikana verovuositain laskennalliset poistot, jotka vastaavat niitä määriä, jotka tuloverotuksessa olisi voitu enintään vähentää.

6 §

Asuntovarallisuuden luovutus verovapausaikana

Jos yhtiö luovuttaa 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja varoja, jotka yhtiö on omistanut vähemmän kuin viiden vuoden ajan, taikka kiinteistön, asunto-osakeyhtiön tai keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön rakennusten käyttönotosta on kulunut vähemmän

kuin kymmenen vuotta, yhtiön maksettavaksi määrätään määrä, joka vastaa 26 prosenttia luovutushinnan ja verotuksessa poistamatta olevan hankintamenon erotuksesta.

Maksuunpano toimitetaan mainituista määräraajoista riippumatta, jos luovutetulla kiinteistöllä olevaan taikka asunto-osakeyhtiön tai keskinäisen kiinteistöyhtiön omistamaan rakennukseen on tehty perusparannuksia, joista aiheutuneiden menojen määrä on enemmän kuin 30 prosenttia kiinteistöllä olevien rakennusten verotuksessa poistamatta olevasta hankintamenosta, ja jos luovutus tapahtuu ennen kuin perusparannuksen valmistumisesta on kulunut viisi vuotta.

Jos yhtiö verovuoden aikana luovuttaa enemmän kuin kymmenen prosenttia 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen verovuoden alussa omistamiensa muiden kuin tämän pykälän 1 momentissa mainittujen varojen arvosta, yhtiön maksettavaksi määrätään yli menevältä osalta määrä, joka vastaa 26 prosenttia verovuonna luovutettujen varojen ja niiden 5 §:n mukaisesti lasketun poistamatta olevan hankintamenon erotuksesta.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu verotuksessa poistamatta oleva hankintameno lasketaan 5 §:n mukaisesti.

7 §

Voitonjakovelvoite

Yhtiön on jaettava verovuodelta osinkona vähintään 90 prosenttia tilikauden voitosta, johon ei lueta realisoitumattomia arvonmuutoksia, jollei osakeyhtiölain (624/2006) säännöksistä, jotka rajoittavat yhtiön voitonjakoa yhtiön vapaan oman pääoman määrän tai maksukyvyn perusteella, muuta johdu.

Yhtiö voi kuitenkin jättää jakamatta enintään 40 prosenttia tilikauden voitosta käytettäväksi seuraavien seitsemän tilikauden aikana 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen varojen hankintaan.

Siltä osin kuin 2 momentin nojalla tilikauden voitosta osinkona jakamatta jätettyä määrää ei ole seitsemän seuraavan tilikauden aikana käytetty 2 momentissa tarkoitettulla tavalla sellaisten kiinteistöjen, asunto-osakeyhtiön tai keskinäisen kiinteistöyhtiön osakkeiden hankintaan, joiden rakennukset on otettu

asuinkäyttöön kolmen vuoden aikana ennen hankintaa, yhtiön maksettavaksi määrätään määrä, joka vastaa kymmentä prosenttia 2 momentin nojalla jakamatta jätetystä määrästä.

Se osa 2 momentin nojalla jakamatta jääneestä määrästä, jota ei ole käytetty 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen hankintaan viimeistään seitsemännen tilikauden aikana, on jaettava osinkona mainitulta tilikaudelta 1 ja 2 momentin mukaan jaettavan määrän lisäksi, jollei 1 momentissa mainituista osakeyhtiölain säännöksistä muuta johdu.

8 §

Voitonjaon verotus

Poiketen siitä, mitä tuloverolaissa (1535/1992) ja elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa säädetään osinkotulon verottamisesta, yhtiön verovapausajalta jakama osinko on saajalleen kokonaan veronalaista tuloa.

Jos osakkaan omistusosuus yhtiön osakepääomasta osingon täsmäytyspäivänä on vähintään kymmenen prosenttia, Verohallinto määrää yhtiön maksettavaksi yhteisöverokantaa vastaavan osan osingonsaajalle jaetun osingon määrästä.

9 §

Vuokratulojen vähimmäisosuus

Jos yhtiön 2 §:ssä tarkoitetuista asuinhuoneistoista saamien vuokratulojen määrä verovuonna alittaa 80 prosenttia yhtiön kaikista tuloista, joihin ei kuitenkaan lueta 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen luovutushintoja, Verohallinto määrää yhtiön maksettavaksi määrän, joka vastaa 20 prosenttia siitä määrästä, jolla mainitut vuokratulot alittavat 80 prosenttia yhtiön kaikista tuloista.

10 §

Sulautuminen ja jakautuminen

Yhtiön ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se elinkeinotulon verottamisesta

annetun lain 52 a §:ssä tarkoitetulla tavalla sulautuu toiseen tämän lain nojalla verovapaaksi hyväksytyyn yhtiöön tai kaksi tuolaista yhtiötä sulautuu perustamalla uuden verovapaaksi hyväksyttävän yhtiön. Sulautumisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b ja 52 h §:ssä säädetään.

Yhtiön ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se jakautuu elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:n 1 momentin mukaisesti ja jakautumisen seurauksena syntävä yhtiö tai yhtiöt on hyväksytty tai jakautumisvuonna hyväksytään tämän lain nojalla verovapaaksi. Jakautumisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c ja 52 h §:ssä säädetään.

Mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b §:ssä säädetään, ei sovelleta, jos muu kuin tämän lain nojalla verovapaaksi hyväksytty yhtiö sulautuu tässä laissa tarkoitettuun verovapaaseen yhtiöön.

11 §

Yhtiön purkautuminen

Yhtiön purkautuessa yhtiöllä olevat jakamattomat voittovarot ja verovapausaikana voittovaroista muihin oman pääoman eriin siirretyt määrät luetaan yhtiön viimeisen verovuoden tuloksi. Lisäksi sovelletaan, mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 51 d §:ssä säädetään purkautuvan yhtiön veronalaiseksi luovutushinnaksi luettavista määristä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muuhun kuin 10 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun sulautumiseen ja jakautumiseen.

12 §

Yhtiön verotus verovapauden päättymisen jälkeen

Verovapauden päättymistä seuraavan verovuoden tuloksi luetaan yhtiöllä edellisen verovuoden päättyessä olevat jakamattomat voittovarot ja verovapausaikana voittovaroista muihin oman pääoman eriin siirretyt määrät vähennettynä mainitulta verovuodelta jaettavan osingon määrällä.

Verovapauden päättymistä seuraavan verovuoden alusta yhtiön verotus toimitetaan noudattaen tuloverotusta koskevia säännöksiä. Tuloverotuksessa vähennyskelpoisia eivät ole verovapausaikaan kohdistuvat menot, korot eivätkä menetykset, jotka yhtiön verotuksessa olisi voitu vähentää verovapausaikana, jos yhtiötä olisi tuolloin verotettu tuloverotusta koskevien säännösten nojalla.

Yhtiöllä verovapauden alkaessa olleet verotuksessa vahvistetut tappiot ja käyttämättömät yhtiöveron hyvitykset vähennetään yhtiön verovapauden päättymistä seuraavina verovuosina sen mukaan kuin tuloverolaisissa ja yhtiöveron hyvityksestä annetun lain kumoamisesta annetussa laissa (725/2004) säädetään. Tappioiden vähentämiselle ja hyvitysten käyttämiselle säädettyjen määräaikojen katsotaan kuluvan verovapausaikana.

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädettyinä menojäännöksenä verovapauden päättymistä seuraavan verovuoden alussa pidetään 4 §:ssä tarkoitettujen menojäännösten yhteismäärää verovapauden päättyessä. Käyttöomaisuushyödykkeiden verotuksessa poistamatta olevina hankintamenoina pidetään 5 §:n mukaisesti laskettua määrää.

13 §

Hakemusmenettely

Hakemus veronhuojennuksen saamiseksi on tehtävä Verohallinnolle viimeistään sen verovuoden loppuun mennessä, jolta huojennusta haetaan.

Hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot ja asiakirjat yhtiön toiminnasta sekä 2 §:n 1 momentissa säädettyjen verovapauden edellytysten täyttymisestä. Verohallinnon pyynnöstä yhtiön on lisäksi toimitettava muut asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

14 §

Verovapaushakemuksen hyväksyminen

Verohallinto hyväksyy verovapaushakemuksen 2 §:n 1 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä. Hakemusta ei kuitenkaan

hyväksytä, jos on ilmeistä, että 15 §:n 1 momentissa säädetty verovapauden voimassaolon edellytykset eivät tule täyttymään verovapausajan ensimmäisenä verovuonna.

15 §

Verovapauden voimassaolon edellytykset

Verovapauden voimassaolon edellytyksenä on 2 §:n 1 momentin 1—4 ja 6 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen lisäksi se, että:

- 1) yhtiö jakaa verovuodelta osinkona vähintään 7 §:n mukaisen määrän;
- 2) yhtiön osakkeet ovat verovuonna kaupankäynnin kohteena Euroopan talousalueella olevalla säännellyllä markkinalla tai ne on yhtiön hakemuksesta otettu monenkeskisen kaupankäynnin kohteeksi Euroopan talousalueella;
- 3) yhtiö ei jaa varojaan muutoin kuin osinkona; ja
- 4) yhtiö ja sen 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut tytär- tai osakkuusyhtiöt eivät ole osallisena liiketoimessa tai järjestyksessä, johon on ilmeisesti ryhdytty siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin.

Edellä 1 momentin 2 kohtaa ei sovelleta yhtiön verovapausajan kahtena ensimmäisenä verovuonna, jos yhtiö esittää sitä koskevan kirjallisen vaatimuksen viimeistään ensimmäisen verovuoden päättymiseen mennessä. Jos 2 kohdan mukainen vaatimus ei täyty viimeistään kolmantena verovuonna, noudatetaan, mitä 3 §:n 4 momentissa säädetään.

16 §

Verovapauden peruuttaminen

Verohallinnon on peruutettava verovapaushakemuksen hyväksymistä koskeva päätös, jos 2 §:n 1 momentin 1—4 ja 6 kohdassa sekä 15 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset eivät täyty.

Ennen peruuttamista yhtiölle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Yhtiölle on lisäksi varattava tilaisuus Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa poistaa puute, ei kuitenkaan silloin, kun on ilmeistä, että 1 mo-

mentissa tarkoitetut edellytykset eivät tule täyttymään.

Jos yhtiön menettely on ollut suunnitelmallinen tai sillä on tavoiteltu huomattavaa taloudellista hyötyä, hyväksyminen on peruutettava huolimatta siitä, että yhtiö on poistanut puutteen. Yhtiölle ei tässä tapauksessa voida uudestaan myöntää verovapautta.

17 §

Verotusta koskevien säännösten soveltaminen

Verohallinto valvoo vuosittain 2 §:n 2 momentissa ja 15 §:n 1 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymistä ja toimittaa tarvittaessa 6—9 §:ssä tarkoitetut maksuunpanot.

Maksuunpanoon, verotarkastukseen, verotuksen muuttamiseen, veronkorotukseen ja yhteisökorkoon sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995). Maksuunpannun määrän kantamiseen sovelletaan veronkantolakia (609/2005).

Tämän lain nojalla verovapausajalta maksuunpantuun määrään sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetussa laissa (1346/1999) säädetään tuloverosta.

Maksuunpantu määrä suoritetaan valtiolle.

18 §

Yhtiön ilmoittamisvelvollisuus

Yhtiön on veronhuojennuksesta huolimatta annettava Verohallinnolle veroilmoitus noudattaen, mitä veronalaisen tulon ilmoittamisvelvollisuudesta muualla verolainsäädännössä säädetään. Yhtiön on samalla annettava selvitys 2 §:ssä ja 15 §:n 1 momentissa säädettyjen verovapauden voimassaolon edellytysten täyttymisestä verovuonna. Verohallinto määrää tarkemmin valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen sisällöstä.

Veroilmoituksen liitteenä on annettava konsernitilinpäätös, johon on yhdisteltävä kaikkien 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittujen kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettujen tytäryritysten tilinpäätökset.

Yhtiön on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle verovapauden myöntämisen ja voimassaolon edellytysten kannalta merkittävistä muutoksista.

19 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tämän lain soveltamisesta.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

20 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Päätökseen, joka koskee verovapaushake-

Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2009

muksen hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista, haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Ennakkoratkaisusta saa verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu valittaa Helsingin hallinto-oikeuteen. Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta verotuksessa. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

21 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 2009 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuna enimmäisomistusosuutena pidetään 30:tä prosenttia verovuosina 2009—2012.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 300

Laki**vaalilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 2 päivänä lokakuuta 1998 annetun vaalilain (714/1998) 163 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 218/2004, sekä
muutetaan 5, 27, 28, 51, 102, 104 ja 105 §, sellaisena kuin niistä on 5 § osaksi laeissa 996/2004, 872/2005, 935/2006 ja 1263/2007, seuraavasti:

5 §

Vaalipiirit eduskuntavaaleissa

Eduskuntavaaleja varten maa on jaettu maakuntajaon pohjalta seuraaviin *vaalipiireihin*:

1) Helsingin vaalipiiri, johon kuuluu Helsingin kaupunki;

2) Uudenmaan vaalipiiri, johon kuuluvat Askolan, Espoon, Hangon, Hyvinkään, Inkoon, Järvenpään, Karjalohjan, Karkkilan, Kauniaisten, Keravan, Kirkkonummen, Lapinjärven, Liljendalin, Lohjan, Loviisan, Myrskylän, Mäntsälän, Nummi-Pusulän, Nurmijärven, Pernajan, Pornaisten, Porvoon, Pukkilan, Raaseporin, Ruotsinpyhtään, Siipoon, Siuntion, Tuusulan, Vantaan sekä Vihdin kunnat;

3) Varsinais-Suomen vaalipiiri, johon kuuluvat Auran, Kaarinan, Kemiönsaaren, Koski Tl:n, Kustavin, Laitilan, Liedon, Loimaan, Länsi-Turunmaan, Marttilan, Maskun, Mynämäen, Naantalın, Nousiaisten, Oripään, Paimion, Pyhärannan, Pöytyän, Raision, Rus-

kon, Salon, Sauvon, Someron, Taivassalon, Tarvasjoen, Turun, Uudenkaupungin sekä Vehmaan kunnat;

4) Satakunnan vaalipiiri, johon kuuluvat Euran, Eurajoen, Harjavallan, Honkajoen, Huittisten, Jämijärven, Kankaanpään, Karvian, Kiikoisten, Kokemäen, Köyliön, Luvian, Luvian, Merikarvian, Nakkilan, Noor-markun, Pomarkun, Porin, Rauman, Siikaisten, Säkylän sekä Ulvilan kunnat;

5) Ahvenanmaan maakunnan vaalipiiri, johon kuuluvat Brändön, Eckerön, Finströmin, Föglön, Getan, Hammarlandin, Jomalan, Kumlingen, Kökarin, Lemlandin, Lumparlandin, Maarianhaminan, Saltvikin, Sottungan, Sundin sekä Vårdön kunnat;

6) Hämeen vaalipiiri, johon kuuluvat Artjärven, Asikkalan, Forssan, Hartolan, Hattulan, Hausjärven, Heinolan, Hollolan, Humpilan, Hämeenkosken, Hämeenlinnan, Janakkalan, Jokioisten, Kärkölan, Lahden, Lopen, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen, Riihimäen, Sysmän, Tammelan sekä Ypäjän kunnat;

7) Pirkanmaan vaalipiiri, johon kuuluvat Akaan, Hämeenkyrön, Ikaalisten, Juupajoen,

Kangasalan, Kihniön, Kuhmalahden, Kylmäkosken, Lempäälän, Mänttä-Vilppulan, Nokian, Oriveden, Parkanon, Pirkkalan, Punkalaitumen, Pälkäneen, Ruoveden, Sastamalan, Tampereen, Urjalan, Valkeakosken, Vesilahden, Virtain sekä Ylöjärven kunnat;

8) Kymen vaalipiiri, johon kuuluvat Haminan, Iitin, Imatran, Kotkan, Kouvolan, Lappeenrannan, Lemin, Luumäen, Miehikkälän, Parikkalan, Pyhtään, Rautjärven, Ruokolahden, Savitaipaleen, Suomenniemen, Taipalsaaren, Virolahden sekä Ylämaan kunnat;

9) Etelä-Savon vaalipiiri, johon kuuluvat Enonkosken, Heinäveden, Hirvensalmen, Joroisten, Juvan, Kangasniemen, Kerimäen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Punkaharjun, Puumalan, Rantasalmen, Ristiinan, Savonlinnan sekä Sulkavan kunnat;

10) Pohjois-Savon vaalipiiri, johon kuuluvat Iisalmen, Juankosken, Kaavin, Karttulan, Keitele, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Maaningan, Nilsiä, Piela, Rautalammen, Rautavaaran, Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Varpaisjärven, Vesannon sekä Vieremän kunnat;

11) Pohjois-Karjalan vaalipiiri, johon kuuluvat Ilomantsin, Joensuu, Juuan, Kesälahden, Kiteen, Kontiolahden, Lieksan, Liperin, Nurmeksen, Outokummun, Polvijärven, Rääkkylän, Tohmajärven sekä Valtimon kunnat;

12) Vaasan vaalipiiri, johon kuuluvat Alajärven, Alavuden, Evijärven, Halsuan, Himangan, Ilmajoen, Isojoen, Isokyrön, Jalasjärven, Kannuksen, Karijoen, Kaskisten, Kauhajoen, Kauhavan, Kaustisen, Kokkolan, Korsnäsin, Kristiinankaupungin, Kruunupyyn, Kuortaneen, Kurikan, Laihian, Lappajärven, Lapuan, Lestijärven, Luodon, Maalahden, Mustasaaren, Närpiön, Oravaisten, Pedersören kunnan, Perhon, Pietarsaaren, Seinäjoen, Soinin, Teuvan, Toholammin, Töysän, Uusikaarlepyyn, Vaasan, Vetelin, Vimpelin, Vähäkyrön, Vöyri-Maksamaan sekä Ähtärin kunnat;

13) Keski-Suomen vaalipiiri, johon kuuluvat Hankasalmen, Joutsan, Jyväskylän, Jämsän, Kannonkosken, Karstulan, Keuruun, Kinnulan, Kivijärven, Konneveden, Kuhmoisten, Kyyjärven, Laukaan, Luhangan,

Multian, Muuramen, Petäjäveden, Pihtiputaan, Saarijärven, Toivakan, Uuraisten, Viitasaaren sekä Äänekosken kunnat;

14) Oulun vaalipiiri, johon kuuluvat Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Haukiputaan, Hyrynsalmen, Iin, Kajainin, Kalajoen, Kempeleen, Kiimingin, Kuhmon, Kuusamon, Kärsämäen, Limingan, Lumijoen, Merijärven, Muhoksen, Nivalan, Oulaisten, Oulun, Oulunsalon, Paltamon, Pudasjärven, Puolangan, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Ristijärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Sotkamon, Suomussalmen, Taivalkosken, Tyrnävän, Utajärven, Vaalan, Vihannin, Yli-Iin sekä Ylivieskan kunnat;

15) Lapin vaalipiiri, johon kuuluvat Enontekiön, Inarin, Kemin, Kemijärven, Kemimaan, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pelkosenniemen, Pellon, Posion, Ranuan, Rovaniemen, Sallan, Savukosken, Simon, Sodankylän, Tervolan, Tornion, Utsjoen sekä Ylitornion kunnat.

27 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Maistraatin päätöksestä, jolla oikaisuvaatimus on hylätty tai jätetty tutkimatta, ja Väestörekisterikeskuksen tai maistraatin 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä saa valittaa hallinto-oikeuteen. Valitus on tehtävä viimeistään seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jona asianosainen on saanut päätöksen tiedoksi tai päätös on julkaistu virallisessa lehdessä. Hallinto-oikeudelle osoitetun valituskirjelmän voi valitusajan kuluessa toimittaa maistraatille edelleen hallinto-oikeudelle toimitettavaksi. Valituksen tekemiseen sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden on viipymättä annettava päätöksestään tieto valittajalle ja maistraatille. Jos päätös sisältää sen, että joku on otettava äänioikeusrekisteriin tai että jotakuta koskevia tietoja on muutettava, hallinto-oikeuden on lisäksi viipymättä ilmoitettava päätöksestä Väestörekisterikeskukselle, jonka on tehtävä äänioikeusrekisteriin tarvittavat muutokset. Jos hallinto-oikeus antaa tällaisen päätöksensä myöhemmin kuin 4. päivänä en-

nen vaalipäivää kello 19, sen on viipymättä toimitettava päätös myös asianomaisen kunnan keskusvaalilautakunnalle, joka liittää sen 71 §:ssä tarkoitettuun vaaliluetteloon. Jos valitus on hylätty tai jätetty tutkimatta, hallinto-oikeuden on ilmoitettava siitä Väestörekisterikeskukselle, jonka on tehtävä äänioikeusrekisteriin siitä merkintä.

Hallinto-oikeuden tässä pykälässä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

28 §

Äänioikeusrekisterin lainvoimaisuus

Äänioikeusrekisteri on lainvoimainen 12. päivänä ennen vaalipäivää kello 12 lukien.

Lainvoimaista äänioikeusrekisteriä on vaaleissa noudatettava muuttamattomana. Äänioikeusrekisteriä pidetään lainvoimaisena sen estämättä, että hallinto-oikeus ei ole ennen äänioikeusrekisterin tuleamista lainvoimaiseksi antanut päätöstä sille tehtyyn valitukseen.

Jos joku on ilmeisen virheellisesti 26 §:n 1 momentin nojalla merkitty äänioikeusrekisterissä äänioikeutta vailla olevaksi, Väestörekisterikeskus voi poistaa merkinnän lainvoimaisesta äänioikeusrekisteristä.

Sen, joka esittää vaalilautakunnalle vaalipäivänä hallinto-oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen, jonka mukaan hän on äänioikeutettu, on annettava äänestää. Hän on velvollinen luovuttamaan päätöksen tai sen jäljennöksen vaalilautakunnalle.

51 §

Äänestyslippu

Vaaleissa käytettävä *äänestyslippu* on painettava valkealle paperille, jollei 3 momentista muuta johdu. Äänestyslipusta on käytävä selvästi ilmi, miten se taitetaan kokoon, ja sen on turvattava vaalisalaisuuden säilyminen.

Äänestyslipun on oltava vakiokokoa 148 x 210 mm, ja sen sisäpuolelle on painettava otsikko, jossa mainitaan, missä vaaleissa sitä käytetään, sekä lisäksi ympyrä, joka on halkaisijaltaan 90 mm ja joka lippua kokoon

taitettaessa jää taittamattomaksi. Keskellä ympyrää tulee olla selvästi havaittava merkintä N:o sen ehdokkaan numeron merkitsemistä varten, jonka hyväksi äänestäjä tahtoo antaa äänensä. Mitään muita merkintöjä äänestyslipussa ei saa olla.

Jos säännönmukaisesti toimitettavien vaalien yhteydessä toimitetaan samanaikaisesti jotkin toiset vaalit, oikeusministeriö päättää näissä toisissa vaaleissa käytettävän äänestyslipun väristä.

102 §

Valituksen tekeminen ja käsittely

Valitus tehdään toimivaltaiselle hallinto-oikeudelle 14 päivän kuluessa siitä, kun vaalien tulos on julkaistu. Europarlamenttivaaleissa valitus tehdään kuitenkin aina Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valitusmenettelyyn ja valituksen käsitteilyyn sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Valitus on käsiteltävä kiireellisesti.

104 §

Päätöksen tiedoksianto

Eduskuntavaaleissa ja europarlamenttivaaleissa hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava tieto valittajalle, asianomaiselle vaalipiirilautakunnalle, puolueiden ja yhteislistojen vaaliasiamiehille sekä oikeusministeriölle. Lisäksi päätöksestä on viipymättä kuulutettava yleisradiotoimintaa harjoittavan laitoksen lähetyksessä, jos päätöksellä on määrätty vaalien tulos oikaistavaksi tai vaalit uusittaviksi.

Kunnallisvaaleissa hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava tieto valittajalle, kunnanhallitukselle ja kunnan keskusvaalilautakunnalle, puolueiden ja yhteislistojen vaaliasiamiehille sekä, jos päätöksellä on määrätty vaalien tulos oikaistavaksi tai vaalit uusittaviksi, oikeusministeriölle. Kunnan keskusvaalilautakunnan on saatettava hallinto-oikeuden päätös viipymättä tiedoksi myös kunnan jäsenille asettamalla päätös seitsemän päivän ajaksi nähtäväksi kunnan julkisten kuulutusten ilmoitustaululle.

105 §

Jatkovalitus

Hallinto-oikeuden päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta.

Jos päätöksellä on määrätty vaalien tulos oikaistavaksi tai vaalit uusittaviksi, valitusoikeus on 101 §:ssä mainituilla sekä kunnallisvaaleissa myös kunnanhallituksella. Niiden, jotka eivät ole saaneet päätöstä erikseen tiedoksi, katsotaan saaneen päätöksestä tiedon

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2009

silloin, kun päätöksestä ensimmäistä kertaa kuulutettiin yleisradiotoimintaa harjoittavan laitoksen lähetyksessä tai kun päätös asetettiin nähtäväksi kunnan julkisten kuulutusten ilmoitustaululle.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksi antamiseen ja kuuluttamiseen sovelletaan, mitä hallinto-oikeuden päätöksestä 104 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 2009.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 301

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 6 §:n 1 momentin 2 kohta, 10 c §:n 2 momentin 2 kohta, 10 d §:n 3 momentti, 10 e §:n 2 momentin suomenkielinen sanamuoto ja 16 §:n 5 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 10 c §:n 2 momentin 2 kohta, 10 d §:n 3 momentti ja 10 e §:n 2 momentti laissa 283/2008, sekä

lisätään 10 d §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 283/2008, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti, muutettu 3 momentti sekä nykyinen 4—5 momentti siirtyvät 3—6 momentiksi, sekä 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1446/2006, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti sekä muutettu 5 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, seuraavasti:

6 §

Tukimuodot

Tämän lain nojalla voidaan maa- ja puutarhataloudelle myöntää kansallisena tukena:

2) pohjoista tukea kasvintuotannolle, koti-eläintaloudelle, kasvihuonetuotannolle, puutarhatuotteiden varastoinnille, metsämarjojen ja -sienten varastoinnille, porotaloudelle ja muuna pohjoisena tukena, maidon ja lihan kuljetusavustuksena sekä sika- ja siipikarjatalouden rakennemuutoskorvauksena;

maksun perusteena oleva eläinyksikkömäärä on ollut vuonna 2007 tuotantorakennuksen peruskorjauksesta, tuotantotavan muutoksesta, tuotantokierrosta, viljelijän sairaudesta aiheutuneesta työkyvyttömyydestä tai eläinlääkärin toteamasta eläintaudista johtuen vähintään kymmenen prosenttia pienempi kuin vakiintunut eläinmäärä, ja tuotanto jatkuu vakiintuneessa laajuudessa vuonna 2008.

10 d §

Tuotannosta irrotetun sika- ja siipikarjatalouden tuen viitemäärän korottaminen

10 c §

Tuotannosta irrotetun sika- ja siipikarjatalouden tuen viitemäärä

Edellä 1 momentista poiketen viitemäärä voidaan muodostaa hakijan vaatimuksesta:

2) tukivuoden 2006 sika- ja siipikarjatalouden tuen maksun perusteena olleen eläinyksikkömäärän perusteella, jos hakijan tuen

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetystä poiketen sillä alueella, jossa sovelletaan 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua pohjoisen tuen tukijärjestelmää, hakijan on tullut aloittaa tuotantorakennuksen laajennus- tai uudisrakentamisinvestointi ennen 19 päivää kesäkuuta 2008 ja tuotantorakennuksen tulee olla hyväksytty käyttöön viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2009 maankäyttö- ja rakennuslain 153 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Viitemäärän korotuksen suuruutta laskettaessa käytetään sitä laskennallista eläinyksikkömäärää, joka tuotantorakennuksessa voidaan keskimäärin tuottaa tai kasvattaa. Viitemäärän korotuksen perusteena olevasta laskennallisesta eläinyksikkömäärästä vähennetään kuitenkin se eläinyksikkömäärä, joka otetaan viitemäärää muodostettaessa huomioon 10 c §:n nojalla. Viitemäärää voidaan korottaa maatilaa kohti yhteensä enintään siihen eläinyksikkömäärään saakka, joka on ollut maatilakohtaisesti tukeen oikeuttavien eläinyksikköjen enimmäismäärä tukivuonna 2007 kullakin tukialueella. Viitemäärää voidaan korottaa vain edellä mainittujen enimmäismäärien rajoissa.

10 e §

Tuotannosta irrotetun sika- ja siipikarjatalouden tuen myöntäminen

Jos hakijalle on myönnetty 27 §:n 2 momentissa tarkoitettu poikkeus vuodelta 2007 tai kyseessä on 10 §:n 3 momentissa tarkoi-

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tettu tilanne vuonna 2007, käytetään tuen myöntämisen edellytyksiä arvioitaessa laskennallisena peltopinta-alana kolmea hehtaaria.

16 §

Yleiset alentamisperusteet

Jo vahvistettua sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotetun tuen tai rakennemuutoskorvauksen viitemäärää voidaan alentaa tai viitemäärän vahvistaminen voidaan peruuttaa kokonaan 1 momentin 1, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tuen ja viitemäärän alentamisperusteista.

Tämä laki tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 2009.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 302

Valtioneuvoston asetus maatilan asunto-olojen parantamisen tukemisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 4 momentin ja 12 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin ne ovat laissa 1479/2007:

1 §

Soveltaisala

Tätä asetusta sovelletaan maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 ja 12 §:ssä tarkoitettuun maatilan asunto-olojen parantamisen tukemiseen.

2 §

Tuettavat investoinnit ja niiden valinnan yleiset edellytykset

Tukea voidaan myöntää korkotukilainaan liittyvänä korkotukena maatilan asuinrakennuksen rakentamiseen, laajentamiseen ja peruskorjaukseen.

Tuettavien asuinrakennusten on oltava asuttavuudeltaan tarkoituksenmukaisia ja asuinympäristöltään toimivia sekä asumiskustannuksiltaan kohtuullisia. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuettavalla investoinnilla edistetään hyvää ympäristön laatua, energian säästöä sekä uusiutuvien luonnonvarojen käyttämistä rakentamiseen ja lämmitykseen.

Tuki myönnetään valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitukseen osoitetun myöntämisvaltuuden tai määrärahan rajoissa. Tukea voidaan myöntää, jos se on tarkoituksenmukaista hakijan ja hänen kanssaan samassa asuinrakennuksessa vakinaisesti asuvien henkilöiden (*hakijaruokakunta*) asunnon tarpeeseen ja taloudellisen tuen tarpeeseen

nähdessä. Tuettavien investointien valinnassa etusijalle on asetettava kiireellisimmässä asunnontarpeessa olevat ja pienituloisimmat hakijaruokakunnat.

Tuettavien investointien valinnassa tulee ottaa huomioon vähintään:

- 1) hakijan tulot;
- 2) hakijaruokakunnan koko ja ikärakenne;
- 3) hakijaruokakunnan asunto-olot ja niiden parantamisen kiireellisyys.

3 §

Maatilan taloudellinen elinkelpoisuus

Maatilan yritystoiminnalla tulee olla edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan. Maatilan yritystoiminnan kannattavuutta ja taloudellista elinkelpoisuutta arvioidaan ennen hakemuksen vireille tuloa viimeksi toimitetussa verotuksessa todetun maatalouden, metsätalouden ja maatilan muun yritystoiminnan verotettavan tulon perusteella. Tulossa otetaan kuitenkin huomioon viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen todettavissa olevat tai arvioidut muutokset.

4 §

Määräysvalta yhteisössä

Maatalousyrittäjänä toimivan yhteisön määräysvaltaan sovelletaan mitä maatalouden investointituesta ja nuoren viljelijän aloitustuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (299/2008) 3 §:ssä säädetään.

5 §

Asunnon koko

Tuettavan asuinrakennuksen tulee olla kooltaan kohtuullinen suhteessa hakijaruokakunnan kokoon ja ikärakenteeseen.

Muun kuin peruskorjattavan asunnon tuettava huoneistoala voi olla enintään 120 neliömetriä, jos hakijaruokakunnan henkilöluku on enintään kuusi. Jos hakijaruokakunnan henkilöluku on enemmän kuin kuusi henkilöä, korotetaan edellä mainittua huoneistone-liömetriä kutakin lisähenkilöä kohden. Tu-kea voidaan kuitenkin myöntää enintään 180 huoneistone-liömetrille.

Peruskorjattavassa asuinrakennuksessa tuettava huoneistoala voi olla enintään 180 neliömetriä.

6 §

Hakijan tulot

Tukea voidaan myöntää, jos hakijan koko-naistulot eivät ylitä 38 000 euroa vuodessa. Jos hakijana ovat aviopuolisot tai avioliiton omaisissa olosuhteissa elävät henkilöt taikka toinen heistä, vastaavat kokonaistulot eivät saa ylittää 54 000 euroa vuodessa. Jos haki-jana muussa tapauksessa on useampi kuin yksi henkilö, hakijoista eniten ansaitsevan kokonaistulot eivät saa ylittää 38 000 euroa vuodessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen koko-naistulojen enimmäismääriä korotetaan 2 000 eurolla jokaisesta hakijaruokakuntaan kuulu-vasta lapsesta, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta sen kalenterivuoden loppuun mennessä, jona tukea haetaan.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Kokonaistulolla tarkoitetaan ennen hake-muksen vireille tuloa viimeksi toimitetussa verotuksessa todettuja tuloja vähennettynä tu-lon hankkimisesta johtuneilla kustannuksilla. Kokonaistulossa otetaan kuitenkin huomioon viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen todet-tavissa olevat tai arvioidut muutokset.

Yhteisöjen valtionverotuksessa veronalais-ten tulojen määränä otetaan huomioon sen yhteisön osakkaan tai jäsenen ja hänen puoli-sonsa tulot, jolla tulot ovat suurimmat.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset ja tuen enim-mäismäärä

Tuettavien kustannusten tulee perustua hy-väksyttäviin yksikkökustannuksiin, joista säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Jos maa- ja metsätalousministe-riö ei ole antanut asetusta, kustannusten koh-tuullisuuden arvioimiseksi tuen hakijan tulee pyytää tarkoituksenmukaisella tavalla riittävä määrä tarjouksia.

Korkotuen määrä voi olla enintään 15 pro-senttia hyväksyttävistä kustannuksista. Kor-kotukilainaa voidaan myöntää enintään 70 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

8 §

Hakuaika

Tuen hakuaika alkaa 13 päivänä touko-kuuta 2009.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä tou-ko-kuuta 2009.

Maatalousneuvos Esko Juvonen

N:o 303

Valtioneuvoston asetus**maatalouden investointituen kohdentamisesta vuonna 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maatalouden investointituen kohdentamisesta vuonna 2009 23 päivänä lokakuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (649/2008) 30 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 122/2009, seuraavasti:

30 §

Hakuaika

Vuonna 2009 myönnettävän investointituen ensimmäinen hakuaika alkaa 31 päivänä lokakuuta 2008 ja päättyy 9 päivänä tammikuuta 2009. Toinen hakuaika alkaa 15 päivänä helmikuuta 2009 ja päättyy 15 päivänä huhtikuuta 2009. Kolmas hakuaika, joka koskee yksinomaan 7 §:ssä tarkoitettuja kanan-

munantuotantoa koskevia investointeja, alkaa 13 päivänä toukokuuta 2009 ja päättyy 5 päivänä kesäkuuta 2009.

Edellä 1 momentissa säädetyistä poiketen rakennetun maatalouskiinteistön hankintaa koskevan tuen hakuaika alkaa 18 päivänä maaliskuuta 2009 ja päättyy 30 päivänä marraskuuta 2009.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 2009.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ylitarkastaja Hannu Porkola

N:o 304

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**vuoden 2008 tulvavahinkokorvausten maksamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan vuoden 2008 tulvavahinkokorvausten maksamisesta 17 päivänä huhtikuuta 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (244/2009) 4 § seuraavasti:

4§

Arviointiperusteista

Saamatta jäänyt mansikkasato korvataan käyttäen normisatoa 3 340 kiloa hehtaarilta ja hintaa 3,90 euroa kilo, karviaissato käyttäen normisatoa 1 500 kiloa hehtaarilta ja hintaa

1,20 euroa kilo sekä ruokasipulisato käyttäen normisatoa 22 300 kiloa hehtaarilta ja hintaa 0,48 euroa kilo. Säilörehulle aiheutuneet vahingot korvataan käyttäen säilörehunurmen yksikköhintaa 3,9 senttiä kilo.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 2009.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Katri Valjakka